

Атмàнката – Ор., ЮЗ 2, вероятно идентично с *Атманова могила*.

Атмàнова могѝла – Ор., ЮЗ 3, могила с пасище (ГХХ).

Ат чайр – 1. Бл., ЮЗ 1,5, обработваема земя, някогашно пасище за коне; 2. Кр., Ю 1, равно, ливада за паша на коне; 3. Топ., Ю 1, ливада за пасище на сълтански коне.

Ат чайр къръ – Сб., от рум. вл., неуст. Другото име на *Ат чаирлар* ‘конската ливада в полето’.

Ат чаирлѝр – Сб., от рум. вл., неуст., ДИ на Ат чайр къръ.

Ат чиàра – Кр., И 3,5, ниви, вер. от *ат чаир* ‘конска ливада’, част от *Атлийска кория*.

А̀ул ка̀ј – 1. Б.п., СИ 1,5; 2. Б., СЗ 8,5, каменисто, пасище; 3. Гр., СЗ 3, поляна, на която има струпани камъни.

Ахлàт – в местната топонимия: дива круша, дребница, от тур. *ahlat -di* ‘дива круша,’.

Ахлàт дерè – Зап., от рум. вл., неуст. Дол, в който растат диви круши.

Ахлатлѝка – 1. Зап., от рум. вл.; 2. Чин., от съд. док., неуст.; места, в които е имало диви круши

Ахмàдица – Ич., СЗ 4,5.

Ахмèд башѝ – Сред., от емл. рег.

Ахмèдови ливàди – 1. Ор., от рум. вл., неуст.; 2. Тв., Ю, ливади. От тур. ЛИ *Aхмед*.

Ахмèдовото – Рак., ЮИ 1, стръмно. От ЛИ *Aхмед*.

Àхова могѝла – Ш., ЮИ 3. Средновисока могила, обрасла с дървета. Според местна информация от нея се провиквали козарите: *Axo-o-o!* (ГХХ).

Ашà – според местното тълкуване ‘долен, на по-ниско място в сравнение с друго’, от т. *aşağa* ‘долен’, редуцирано; първи елемент от изафетни топонимни конструкции.

Ашà байр – Г.Ч., ЮЗ 2, хълм, засят преди с лозя, сега ниви.

Ашàбалàрска рекà – Г.Ч., И, Ю 2. Рекичка, ляв приток на р. Тунджа, друго име на *Ашàбалàшка рекà*.

Ашà балък – Г.Ч., ЮЗ 2, хълмисто; стари лозя, сега ниви. Почти се покрива с *Aша баир*. От тур. из. *aşağa bağlık* ‘долните лозя’.

Ашàбалàшка рекà – Сел., СЗ 0,5. Рекичка, преминаваща през м. *Ашàбалък*.

Ашѝр тарлà – Гр., СИ 1.

Ашламà дюзю – 1. Чин., СЗ 1,5; 2. М.Ч., СИ 1 – присадени овощни дървета (*ашладисани*) на малка равнина в двете землища (*düz* ‘равно’).

Ашламàта – 1. Ич., ЮЗ 4,5, планинско място с присадени дървета, *Присàда* (вж.); 2. Гр., ЮЗ 3, ниви, край които има облагородени дървета. 3. Б.п., някогашна градина с облагородени овошки. ДИ: *Ашламà тарлà*.

Ашламà тарлà – 1. Ж.б., СИ 1,5; 2. Гр., ЮЗ 3.

Ашлѝ бурùн – Б.д., Ю, рид, в който имало присадени (*ашладисани*) дръвчета.